

A vevők és az érdeklődők névtelenséget kértek

Licitálás volt az új bérlakásokra

Folytatás az 1. oldalról

Körülbelül negyedórát tart az első licit, először a fiatalabb hölgy távozik, nem ő nyert. Nem baj, mondja, úgyis csak bemelegítésnek szánta, a másnap terítékre kerülő lakások jobban érdeklik.

A Somogyi utca 17. I/1.-be az idősebb asszony költözhet, úgy tudjuk, egymillió-kétszázezer forinttal ígért többet a kikiáltási ár-nál, vagyis 9,8 millióért veszi meg a bérleti jogot.

A következő árverésre négy érdeklődő érkezik. Egyszobás lakás, induló térítési díja, vagyis kikiáltási ára 4,6 millió forint. A már ismerős ügyvéd itt is jelen van, a tárgyalásról ismét távoznunk kell.

Várakozunk hát a folyosón. Öt percig csak, az ügyvéd nyer.

– A következőre vissza se jöjjenek – tanácsolja az egyik hoppon maradt licitáló –, azon meg én kérek zárt tárgyalást.

Szeretnénk tudni, hogy miért. A válasz: „Mert nem akarom, hogy mindenki megtudja, hogy még nincs lakásom. Egyébként szerintem sokan nem is akarnak beköltözni, csak befektetésnek szánják. Én viszont be akarok költözni!”

Ahogy egy bajszos úr is, aki hosszasan tiltakozik a fotó ellen. Hogy a nevét leírjuk, arról szó sem lehet. Indoklás: ő ismert

ember Szegeden. Név nélkül viszont nyilatkozik: csendes kis lakást szeretne a belvárosban, hogy közel legyenek a klinikák. Most nem nyert, de nem csalódott. „Ilyen a piaci értékesítés” – mondja. Négy lakásra pályázott, az egyik biztos összejön.

– Általában nyilvánosak a tárgyalások, de a pályázók kérhetik a nyilvánosság kizárását – mondja Ósz Károly tárgyalásvezető. Hozzátette: a lakások iránti érdeklődés közepes, a legtöbben a kisebbekre pályáznak.

GONDAZSUZSANNA

KÉSZENLÉTBEN A MILLIÓK

A most licitre bocsátottak közül a Kelemen utca 2. I/1. számú, 114 négyzetméteres, kétszobás, de extrákkal is rendelkező lakás kikiáltási ára volt a legmagasabb, 11,4 millió forint. Ugyanennek a lakásnak a pályázati díja – amelyet be kell fizetni ahhoz, hogy egyáltalán licitálni lehessen – 2 millió 280 ezer forint volt, a havi bérleti díja 11 ezer 514 forint lesz. Aki a siker reményében több – mondjuk négy – lakásra is licitálni akar, legalább négy-hat millió forintot be kellett fizetnie. Ha a négy közül egyet elnyer, a visszakapott pályázati díjakhoz már csak néhány milliót kell hozzátennie, és költözhet.

Ósz Károly tárgyalásvezető (balról) és Gila Ferenc tulajdonosi bizottsági elnök az árverésen

Fotó: Schmidt Andrea

MESTERSÉGEK DICSÉRETE

Tanács István újságíró (51 éves)

Kíváncsiság, empátia, személyiségépítés

Ezek a hetek sokak számára a döntéskényszer hetei: február közepéig-végéig választani kell a 14–16 éveseknek és a 18–20 éveseknek is: mi legyek, ha nagy leszek? Vagy legalább beállni egy útra, melynek a végén valamilyen szakma, foglalkozás sejlik föl. Ebben a nem politikai, hanem életpálya-választási időszakban bemutatunk néhány mesterséget. Hátha ötletet adhatunk.

– Az újságírás nagyon változatos, szép szakma – mondja *Tanács István*, a Népszabadság Tánácscsics-díjas főmunkatársa. – Mindig voltak korlátai, régebben politikai, most inkább gazdasági jellegűek. Régen az újság arra való volt, hogy célba juttassa a tulajdonos üzenetét. Amikor én kezdtem a pályám, még a politika volt a tulajdonos, akadtak ugyan bizonyos elvárásai, de azokon túl úgy végezhattuk a munkát, hogy az igazmondási igényünket is kielégítette, és hagytak valamekkora személyes mozgásteret a tehetségnek is. Az újságírás mindig is önmegvalósítás volt, és a korlátok mindig kisebbek voltak, mint számos más, általam ismert szakmában. A rendszerváltás éveiben kegyelmi állapot jellemezte a szakmát, az önmegvalósításnak tágabb terepe volt. Mára ez kicsit visszaszorult. Az újságokat a tulajdonosaik ma nem arra használják, hogy elmondjanak valamit, hanem arra, hogy pénzt keressenek vele. Ezért az újságírás most nem a sajtószabadság megvalósítása, hanem egy gazdasági vállalkozás, ahol a profitot kőkeményen bevasalják – osz-

Tanács István szerint az újságírás egyben önmegvalósítás is

Fotó: Karnok Csaba

latja el a mesterséggel kapcsolatos illúziókat Tanács István, aki 1979-ben a Délmagyarországi munkatársaként kezdte pályafutását, ma

pedig az ország vezető politikai napilapjának egyik legsokoldalúbb újságírója. Nemrégiben fia, Gábor is a nyomdokaiiba lépett a Szabad Föld munkatársaként.

– Ahol számít az, hogy az olvasó mit gondol, és vannak megcélzott olvasói rétegek – nem feltétlenül a legigénytelenebbek –, ott meg kell becsülni az újságírókat. Elvileg ez olyan mesterség, ahol hatalmas szerepe van a személyiségépítésnek. Valaki elkezd tehetőséges, jó íráskészségű, fiatal újságíróként a pályáját, majd az évek során megismeri a világot, tapasztalatokat szerez, bölcsőbb lesz, kialakulnak a készségei. Nem mindig tudnak az újságírók szakmailag előre lépni, mert sok lapnál a személyiségépítésnek nincsenek meg a feltételei. Vagy azért mert monopolhelyzetben van a lap, vagy épp azért, mert a konkurenciaharc ölt olyan méreteket, hogy kizsigerelik az újságírókat. Nagyon erős a verseny a pályán, sokan kihullanak, vagy nem tudják megvalósítani azt, ami igazán szép ebben a mesterségben – figyelmeztet Tanács István, aki olyan fiataloknak ajánlja az újságírást, akik nyitottak, érdeklődőek, kíváncsiak a másik ember életére, véleményére, akikben van empátia, képesek átérezni mások helyzetét. Fontos az is: legyen annyi íráskészségük, hogy jó médiumok lehessenek, azaz megértsenek bonyolult problémákat, és közérthető formában, tömörítve, szintetizálva, a lényeget kiemelve közre tudják adni.

H. ZS.

Megvonások a diákétkeztetésben – Szegednek 42 millióval többbe kerül

Egyesek drágábban esznek

A gyerekek nem számolnak, azt eszik, amit eléjük raknak

Fotó: Schmidt Andrea

DIÁKÉTKEZTETÉSI ÁRAK

Felső tagozatosok számára Szegeden

Fenntartó	Egyszeri étkezés (Ft)		Háromszori étkezés (Ft)	
	2005	2006	2005	2006
Önkormányzat	209	209	317	317
Egyház	210	210	310	310
Egyetem	214	298	324	453
Alapítvány	218	335	388	508

Forrás: DM/DV-gyűjtés

DM-grafika

Bors Franciska gazdasági ügyintéző számtalanszor egyeztetett jogászokkal, akik szerint a kedvezményezettek köréből kikerültek a nagycsaládosok: a Waldorfban nekik is a teljes térítési díjat kell fizetni az egyszeri vagy a háromszori étkezésért.

– Ne tudja meg, miket mondanak a szülők a térítési díj fizetésekor. Felháborítónak tartják a költségvetési megvonást. Az ebéd ára ugyanis 35 százalékkal emelke-

dett – magyarázta az ügyintéző, aki hozzátette: az alapítvány nincs abban a helyzetben, mint az önkormányzat, hogy más forrásokból tudná pótolni az elvont állami támogatást.

Az önkormányzati fenntartású általános iskolákban ebben a tanévben nem emelkednek az árak, mert az önkormányzat „lenyeli” a hiányt és nem hárítja az iskolákra, a szülőkre. Míg január 1-jéig minden gyermek után járt normatív

támogatás a gyermekétkeztetésben, az idén csak az 50 és a 100 százalékos kedvezményre jogosultakat támogatja az állam. Esetükben a normatívát meg is emelték, de összességében így is kevesebb az állami támogatás, mint tavaly. Szegeden az önkormányzati költségvetésben összesen 42 millió forint többlet kiadás jelent ebben az évben, hogy az óvodákban, az általános iskolákban és a középiskolákban nem emelték a díjakat, azaz nem érvényesítették az állami megvonást – tudtuk meg *Szentgyörgyi Pál* alpolgármestertől.

Szintén nincs változás az ebéd-, illetve a napközis díjakban a szegedi egyházi általános iskolában, a Karolinában. A fenntartó – a Miasasszonyunkról nevezett Szegény Iskolánővérek – egyelőre mérlegel. A tartományfőnöknő, *Ulrik Judit M. Monika* azt mondta: próbálnak minden segítséget igénybe venni, hogy elkerülhessék az áremelést.

CS. GÁT LÁSZLÓ

Az építőket szabadságolják, a többieknek védőítal jár

Hideg munkahelyek: kétmillióos bírság

Kétmillió forintos bírságot szabott ki országos ellenőrző körútján a tisztiorvosi szolgálat, amely 265 úgynevezett hideg munkahelyet vizsgált. A Csongrád megyében ellenőrzött tízenegy munkahelyből sajnos csak négyben találtak minden teljesen rendben.

A jogszabály szerint az számít hideg munkahelynek, ahol a munkaidő felében a szabadban nem éri el a napi középhőmérséklet a négy fokot, zárt helyen pedig a tízet. A munkahelyek veszélyeit – így például a hideget, és annak fizikai, biológiai kockázatát – a munkaadónak kötelessége nyilvántartani, és szükség esetén neki kell intézkedni.

– Ezt a kockázatbecslést találtuk hiányosnak a megyében ellenőrzött tízenegy hideg munkahely közül ötnél, másik öt munkaadónál pedig néhány feltétel nem teljesült a megfogalmazottakból – tájékoztatott a Csongrád megyei vizsgáldás eredményéről *Kovács Ferenc*, az ÁNTSZ megyei tisztí főorvosa. Munkatársai a megye minden városában jártak, és mindössze négy munkahelyen találtak mindent tökéletes rendben. A jegyzőkönyveket jelenleg értékeli a tisztiorvosi szolgálat, a bírságokat néhány napon belül szabják ki, a főorvos néhány tízezres büntetésekről tett említést. Kovács Ferenc tapasztalatai szerint aki teheti, nem dolgoztat a nagy hidegben, hiszen például az építőipari cégeknél a munka hatékonysága is alacsonyabb kemény fagyok idején. Persze az építőipari cégek sem várják ölbe tett kézzel a tavaszt.

– Szabadságoljuk a kollégákat és felkészülünk a következő szezonra. Ez annyit jelent, hogy a fűtött műhelyben festik a kerítéseket, karbantartják a szerszámokat, gépeket, állványokat. Egy-két enyhébb nap kedvéért nem érdemes felvonnunk egy munkára, így viszont készen várjuk a panel-szigetelési és generálkivitelezési feladatokat – magyarázta *Kereszturi Ákos*, a Dél-Konstrukt Kft. egyik tulajdonosa. Hozzátette, ez a legfőbb ideje a munkatársak továbbképzésének is.

A hűtőházak, parkolótársaságok, karbantartók, gáz- és vízóralvasók azonban folyamatosan dolgoznak. A Szegedi Közlekedési Társaságnál hóban és fagyban sem áll le a munka.

– A pályafenntartóink nap-hosszat a szabadban dolgoznak, a felsővezeték-szerelők is karbantartanak a fagyban. Jármű-szerelőinket, akár a szerviztelepen dolgoznak, akár a nappali ügyeletben állnak készenlétben, felszereltük védőruhával és védőcipővel. A hosszú ideig szabadban dolgozó karbantartók pihenésre és melegedésre is alkalmas utánfutó-konténert és védőitallt kapnak – mondta *Dózsa Gábor* igazgató.

DOMBAI TÜNDE